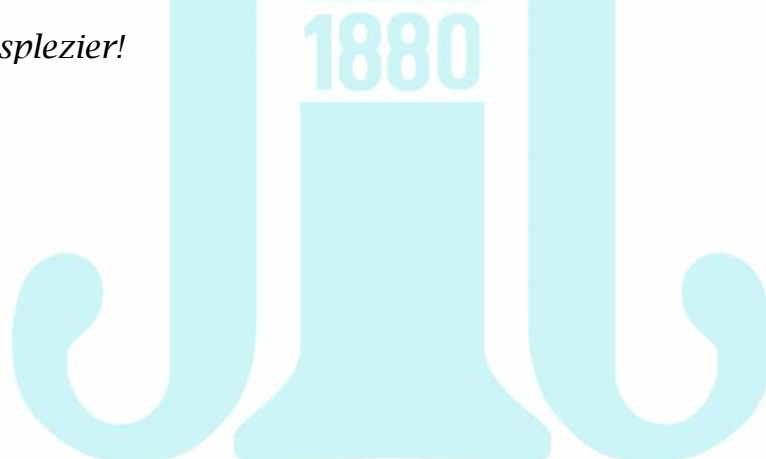

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE HEMEL

Een komedie

door

1880
Guido Lauwaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.2868

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE HEMEL* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO LAUWAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/005
ISBN 978-90-385-09082

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Guido Lauwaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames - 8 heren)

MAN
 PETRUS
 LENA
 JOHANNES
 LAZARUS
 MARTHA
 JOZEF
 THOMAS
 EZEL
 OS

DECOR

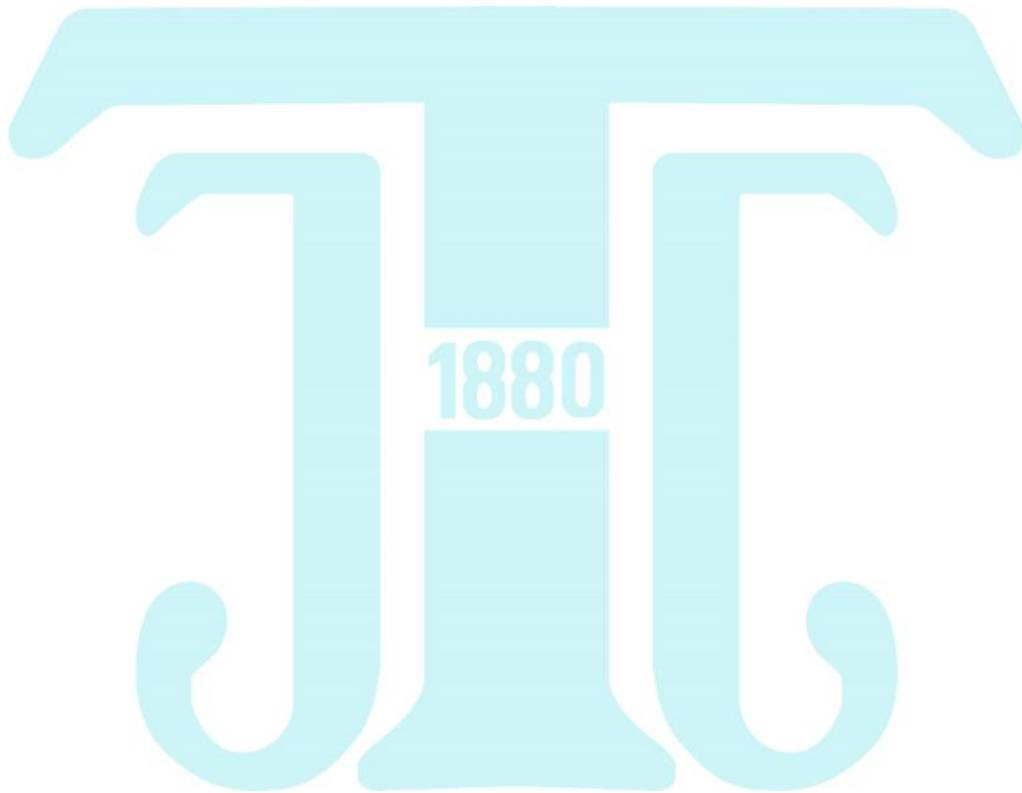
Een eenpersoonsbed op wielen. Beslapen. Niet al te proper. Schemerlampjes hoog en laag.

KORTE INHOUD

Een man arriveert tot zijn verbazing op een plaats die hij niet verwacht. Het enige wat hij ziet is een onopgemaakt en besmukt bed. Even later verschijnt een man die zich presenteert als de poortwachter Petrus. Daardoor beseft hij dat hij in de hemel is. Hoe komt hij hier? Is hij welkom? Wat wordt er van hem verlangd? Vragen waarop niemand een antwoord weet. Petrus niet, en al evenmin de andere vaste bewoners van de hemel. Wat hij wel verneemt is dat geen enkele sterveling ooit voorbij het voorportaal is geraakt. De hemel enkel bewoond wordt door de hoofdacteurs uit het Nieuwe Testament, die er nog even fris en jong uitzien als in de geïllustreerde bijbelboekjes voor de jeugd en ze ten voeten uit voorgesteld werden door de evangelisten. Toch is hij vastbesloten een plaats te veroveren in de hemel. Al moet hij daarvoor de grootste vernederingen ondergaan en zich aanpassen aan de gewoontes van het huis.

RANDGEDACHTEN

- Het stuk moet gespeeld worden op een vederlichte manier, met veel humor en ironie.
- Het staat de regisseur vrij te schrappen in de tekst. Hij kiest wat hem het beste lijkt om zijn concept te realiseren.
- Thomas, een dubieus figuur, heeft een spraakgebrek. Het beste lijkt me als in zijn clausen de *R* vervangen wordt door de *G*. Of geheel wegvallen, uitgezonderd als een woord met een *R* begint.

Scène 1

(Diffuus licht. Nauwelijks hoorbaar klinkt muziek. Misschien iets van Igor Stravinski of Dmitri Shostakovich. Ezel bikkelt en Os springt touwtje. Plots kijken. Ezel en Os staren naar een punt in de verte achter de coulissen. Ze schrikken en zetten het op een lopen. Johannes komt een kijkje nemen. Knipt met zijn vingers. Het licht neemt sterk in omvang toe en de muziek sterft uit. Hij knikt goedkeurend, waarop hij verdwijnt. Man op.)

MAN : Hallo! *(Stilte.)* Hallo! *(Stilte.)* Is hier iemand?

(Petrus met bezem en half gevulde emmer zand en kiezel op.)

PETRUS : Ja, ja. Er is iemand. Overal is er iemand. Zelfs niemand is... Of hebt u het ooit anders...? - Waarmee kan ik u...?

MAN : Die vraag zou ik u moeten stellen.

PETRUS : U zou mij die vraag...? Wat gaan we nu nog...

MAN : Ik moest mij hier aanmelden.

PETRUS : U moest zich hier...?

MAN : 't Is te zeggen: ik had geen andere keuze.

PETRUS : U had geen andere...?

MAN : Nee. Ik was op weg... en als bij toverslag... had ik het gevoel dat ik mij hier moest aanmelden.

PETRUS : Als bij...?

MAN : Bent u altijd achterdochtig?

(Stilte.)

Hoe heet deze plek? Ziet er niet zo fris uit. Ruikt... *(haalt de neus op)* muf.

Waarmee ik niets negatiefs bedoel. Begrijp me goed.

PETRUS : *(droog)* De hemel.

MAN : *(schrikt)* De hemel?

PETRUS : Zeker. De enige en ware...

MAN : En ik ben hier welkom?

PETRUS : Daar beslis ik niet... - Ik ben de poortwachter.

MAN : De poortwachter? Ik heb geen poort gezien.

PETRUS : Een poort is er waar je er een...

MAN : Wie beslist er dan over... dat ik hier welkom ben?

PETRUS : Dat weet ik...

MAN : U weet blijkbaar niet veel.

PETRUS : Ik weet niets, 't Is te zeggen: ik weet wat ik moet... - Meer niet.

MAN : Wat weet u dan wel?

PETRUS : Dat u een vreemdeling...

MAN : U bent Petrus?

(Petrus knikt. Kijkt in het rond.)

PETRUS : Zo proper als het hier... *(kiept de emmer leeg en verspreidt de vuiligheid met zijn bezem.)*

MAN : Bent u de enige hier?

PETRUS : Dat hangt af van de...

MAN : Is dat uw bed?

PETRUS : Nee.

MAN : Wiens bed is het dan wel?

PETRUS : Van iedereen en niemand. Waarom vraagt u...?

MAN : Dank u. *(maakt aanstalten om in bed te kruipen)*

PETRUS : Wacht! Voornaam?

MAN : Man.

PETRUS : Familienaam?

MAN : Mens.

PETRUS : Beroep?

MAN : Acteur.

PETRUS : Ik vrees dat u hier niet kan blijven.

MAN : O?!

PETRUS : Van dat soort hebben we er al...

MAN : Maar u beslist daar niet over?

PETRUS : Nee. Ik ben de...

MAN : Dan hebt u er niets op tegen... *(wijst op het bed)* Ik val om van de slaap.

PETRUS : U beslist. Maar u draait op voor de...

MAN : Gevolgen?

PETRUS : Dat weet ik niet. Het enige dat ik... is dat ik uw komst moet... bij de bevoegde instantie.

MAN : Wat u maar wilt.

PETRUS : Het is geen kwestie van 'willen' maar van...

MAN:... 'moeten'.

(Petrus maakt zijn zakken leeg die vol peukjes en snoeppapiertjes zitten. En verdwijnt. Meer licht. Man kruipt na enige aarzeling in bed. Schrikt. Springt er weer uit. Een gezicht komt te voorschijn.)

Wie bent u?

LENA : Lena.

MAN : Aangename kennismaking. Ik dacht... ik ben moe. Dit bed... maar het blijkt al bezet.

LENA : Dat geeft niet. Plaats genoeg voor twee. - U bent een acteur... heb ik gehoord.

MAN : Ja. Al van op jonge leeftijd. Mijn moeder zei... dat ik iedereen rond mijn vinger kon winden... nog voor ik kon spreken.

LENA : Ik ben de vriendin van Jezus. Maar ik heb hem al zo lang niet meer gezien... dat ik gerust met u wil vrijen.

MAN : Eerlijk gezegd. De lange reis... Ik ben zo moe dat ik niet eens meer weet... hoelang de tocht geduurd heeft. Slaap zou mijn brein verlichten. En alles misschien weer helder maken.

LENA : Dat begrijp ik. Maar als u met mij vrijt... hebt u meer kans dat u hier mag blijven. Ik heb nogal wat invloed... hogerop.

MAN : *(knikt)* Bij Jezus.

LENA : En bij alle anderen. Minnares zijn heeft zo zijn voordelen. Zeker als je minnaar

impotent is.

MAN : Is Jezus impotent?!

LENA : Al zeer lang. Hij ziet er jong uit. Viriel. Zoals wij allemaal. Geen dag ouder geworden.

MAN : U ziet eruit zoals ik mij u voorgesteld heb.

LENA : Zo. Hebben wij elkaar ooit ontmoet?

MAN : Neen, dat niet. Maar uw beeltenis heb ik vaak gezien. In de boekjes. Met prenten voor de jeugd. Over het leven van Jezus. En zijn lijdensweg.

LENA : Die lijdensweg? Pffft! Heeft hij zelf gezocht. En zo erg was die nu ook weer niet.

MAN : Hij is toch gekruisigd?

LENA : De normale procedure... indertijd. Voor wie niet tussen de lijnen liep. Het is allemaal erg opgeklopt. Want dood is hij er niet aan gegaan.

MAN : Ik dacht van wel.

LENA : Ja, dat denkt iedereen... die in dat sprookje gelooft.

MAN : Een sprookje?

LENA : *(knikt)* Aan de stille dood onttrokken door Paulus.

MAN : Paulus! Is hij hier ook?

LENA : Hij is de secretaris-generaal van de Grote Raad. God zit op de troon en Jezus is de kroonprins... maar dat maakt deel uit van de schijn. In werkelijkheid deelt Paulus de lakens uit.

MAN : Paulus? De baas?

LENA : *(knikt)* Na de verdwijning van Jezus... zagen de apostelen het niet meer zitten. Iedereen had zin om naar huis te gaan... en zijn oude klus weer op te nemen. Sommigen schaamden zich voor wat ze hadden gedaan. Durfden niet te erkennen dat ze Jezus waren gevolgd... zoals de kinderen de rattenvanger van Hameien. - Toen Paulus enkele jaren later van het verhaal hoorde... rook hij geld en roem. Hij heeft ze omgepraat. De hardste dobber had hij aan Petrus spons.

MAN : Spons! Is dat zijn familie...? –

(Lena haalt de schouders op.)

O, u bedoelt... dat hij... makkelijk... *(maakt een kneedgebaar met de hand)*

LENA : Precies. Dat had Jezus meteen door. Dat hij geen kloten aan zijn lijf heeft. Een loopjongen. En zo is hij ook gebruikt. Door Jezus. En Paulus. Die hem een prominente rol heeft beloofd. Het was de enige manier...

MAN : ..om hem over de streep te halen.

LENA : Paulus heeft een tiental apostelen... het hele verhaal laten uitschrijven. Een viertal vond hij redelijk te doen. Niet dat ze goed geschreven waren... maar ze beantwoordden aan zijn doel. De vier klassen van de bevolking bedienen. Een soap door Matheüs. Een triller door Marcus. Een wetenschappelijke versie door Lucas. En een historische door Johannes. Vervolgens heeft hij de harde kern... naar die steden gestuurd waarvan hij wist... dat de inwoners zich verveelden. Altijd maar zaken doen... in dienst van het verre moederland... en geen kans op een uurtje ontspanning. Dan slaat de verveling snel toe. Eenmaal je de zon ziet zakken in de zee. Enkel de drank blijft er over. Als vlucht uit de werkelijkheid. Een sekte is een soort erectiepill. Begrijpt u? Ook Paulus is op stap getrokken. Naar de steden waarvan hij tegenstand verwachtte. Efeze. De gemeenten van Gallatië. Korinte. Het geld dat de harde kern bij elkaar gebedeld had... in Klein-Azië en Griekenland... heeft Paulus geparkeerd in Jeruzalem. Hij is dan doorgereisd naar Rome. Paulus wilde in Rome een kolossaal pand kopen... om er het hoofdkwartier van zijn sekte in te vestigen. - Gaat u nu haast met mij vrijen? Moet ik een handje helpen?

MAN : Ik heb er wel zin in gekregen, moet ik zeggen. U vertelt zo grappig dat ik sappig word.

(Duikt met haar onder de dekens. Stevig gevrij. Petrus steekt over met dozen gevuld met oud papier. De bodem begeeft het en de inhoud dondert op de grond. Petrus zucht, kijkt in het rond, ziet dat niemand hem heeft betrappt en verdwijnt. Na een slok.)

(van onder de donsdeken) U bent zalig! Heerlijk!

(Ze glijdt langs de achterkant het bed uit, vuil ondergoed en oude sokken met zich meesleurend, terwijl hij nog volop aan het vrijen is. Ze fatsoeneert zich en bekijkt zijn gedoe.)

LENA : Hou maar op. Ik ben al klaar voor de volgende klant.

(Hij stopt abrupt. Van onder de donsdeken.)

MAN : Sorry. Het is zo lekker dat ik niet van ophouden weet. Maar dat was bij u blijkbaar niet het geval. *(Aan het voeteneinde verschijnt zijn hoofd.)* - Hoe is het vervolgens afgelopen met hem?

LENA : Met Paulus?

MAN : *(licht geprikkeld)* Ja, met Paulus. Met wie anders?

LENA : Geen idee. Gaan rentenieren. Veronderstel ik. Met een deel van de buit.- Wat ik wel weet is dat hij Romein was. Er wordt gefluisterd dat hij al die tijd...van twee walletjes at.

MAN : Maar... wie heeft dan de hemel... dit verblijf... gerealiseerd?

LENA : *(steekt de handen in de lucht)* Dat moet u Johannes vragen. Kijk, u hebt geluk. Daar is hij. Wees voorzichtig met wat u zegt. Uiterlijk een oester... innerlijk een poliep. Commercieel de meest rendabele combi.

MAN : Gauw. Hoe moet ik hem aanspreken?

LENA : Met monseigneur. Zoals allen die hogerop zitten. - De lieveling van Paulus, wordt er gefluisterd. Gauw uit bed of het is uit met de pret.

(Man haast zich uit bed, zet zich op de rand en Lena af. Johannes op met een wit blad in de hand.)

JOHANNES : Man Mens?

MAN : Ja, monseigneur.

(Man wil hem een hand geven, maar Johannes houdt de blik op het blad gericht.)

JOHANNES : Wilt u rechtstaan en meteen verdwijnen.

MAN : Rechtstaan en meteen verdwijnen?

JOHANNES : Ja.

MAN : Ik dacht dat dit mijn bestemming is.

JOHANNES : Waaruit maakt u dit op?

MAN : Omdat ik hier ben, monseigneur. Op een of andere manier is er iets gebeurd. Verloor ik mijn bewustzijn. Zo moet het gebeurd zijn, ja. Want een andere verklaring... heeft deze nuchtere mens er niet voor. Belandde - kort? lang? - in mijn onderbewustzijn. Toen ik mijn bewustzijn heb weergevonden.. .was ik daar... *(wijst naar de plaats waar hij vandaag komt)* en nadat alles weer helder werd... was ik hier.

JOHANNES : *(kijkt op het blad)* Uw naam komt er niet op voor. *(toont hem het blad)*

MAN : *(kijkt)* Het is blanco!

JOHANNES: *(knikt)* Gastvrijheid is bij ons geen gebruik.

MAN : Kan ik best inkomen. Maar monseigneur, mag ik u erop wijzen dat een acteur geen gast is. In de strikte betekenis van het woord. En daar hebt u toch een bed en een brood voor over. In ruil voor een voorstelling. Al is het een monoloog. Maar wees niet bang. Ik kan alle rollen aan. Tegelijk. Als één man het geschreven heeft... kan één man het spelen.

JOHANNES : Acteurs zijn nog minder welkom dan huisdieren. En van dat soort zult u er hier geen vinden. Het is hier niet de Ark van Noach.

MAN : O, geen dierenvriend. Zo te horen.

JOHANNES : Ons gezelschap is compleet.

MAN : Wees gerust, monseigneur. Als mijn rol uitgespeeld is, verdwijnt ik.

(In de verte wordt er geroepen door twee mannen. Johannes maakt teken dat ze naderbij mogen komen. Man kijkt hun richting uit. Ze verschijnen en zijn gekleed als Arabieren. Intussen verdwijnt Johannes.)

Scène 2

EZEL : Dag...

OS : ... Man.

MAN : Wees gegroet.

EZEL : Wij zijn uw figuranten. - Ik ben Ezel.

OS : En ik heet Os.

MAN : Figuranten? Die heb ik niet gevraagd.

OS : Zegt u maar wat ik moet doen.

MAN : Ik zei dat ik geen figuranten gevraagd heb.

OS : Dat is vreemd. Want wij hebben de opdracht... u terzijde te staan... zolang u hier bent.

MAN : Wie heeft u die opdracht gegeven?

EZEL : Johannes. De secretaris van Paulus.

MAN : Hij was hier net... en hij heeft me niet gezegd... dat er figuranten optreden.

OS : Hij zorgt altijd voor verrassingen. Want een half uur geleden... waren wij nog volop bezig met... *(tot Ezel)* Ja... waar waren wij eigenlijk mee bezig?

EZEL : *(haalt de schouders op)* Wij waren bezig... en plotseling viel er een opdracht uit de lucht. Verbazend is het niet. Maar vaak wel vervelend. Vooral als je met iets onbenulligs bezig bent.

MAN : *(razend)* Ik zei! Geen figuranten! En zeker geen figuranten die hun mond niet kunnen houden, *(rustiger)* Vraag Johannes hier te komen.

(De figuranten blijven staan, met een stralend gezicht.)

Vooruit! - Johannes! Hier! Nu!

(Geen beweging. Stilte.)

Dit is een opdracht. Ik ben acteur... u en u figurant. Tussen die twee gaapt een wereld van verschil.

EZEL : Maar u zei net dat u geen figuranten nodig hebt.

MAN : Dat weet ik. Maar nu u toch hier bent... kan u zich beter nuttig maken.

OS : Helaas. Dat zal niet gaan.

MAN : Waarom?

EZEL : Omdat het ons niet is toegestaan hogerop te stijgen. Waar Johannes... en de anderen... zijn.

MAN : Welke anderen?

OS : U zult moeten wachten. Tot iemand van boven langskomt. Hij...

EZEL : ... of zij...

OS : Kan uw verzoek dan aanhoren en het voorleggen.

MAN : Voorleggen?

OS : Aan de Hoge Raad. Voorgezeten door Paulus.

EZEL : Het staat u uiteraard vrij om zelf naar boven te gaan... en een klacht in te dienen.
Over ons.

MAN : Dat is te veel van het goede. Te klagen over u heb ik niet. U bent mij alleen tot last... omdat ik geen figuranten nodig heb. God zeg. Wat stinkt het hier plots zo erg.

(De figuranten verdwijnen, reukwater in het rond strooiend. Langs de andere kant verschijnt een man in een rolwagen.)

LAZARUS : Ezel! Os! Hier! Het is tijd voor de verzorging van mijn zweren!

(Lazarus verdwijnt langs de andere kant. Achter hem volgt Lena. Ze blijft vlakbij Man staan.)

LENA : Mijn broer Lazarus. Hij wordt gelucht. Driemaal daags. Anders... *(knijpt haar neus dicht)* Die lijfgeur. Daar is hij mee geboren.

MAN : Het lijkt mij eerder een lijkenlucht.

LENA : O nee. Daarin vergist u zich. Hij is nooit dood geweest.

MAN: Nochtans. Ik dacht... dat hij gestorven is... en Jezus hem... Dat is mij geleerd... in het basisonderwijs.

LENA : Dat gelooft iedereen. - Het is gek. Vanaf een zekere leeftijd... gelooft niemand

vanaf de jaren van verstand... in Sint-Nicolaas en de Zwarte Piet... maar in de verrijzenis van mijn broer... blijft men geloven tot zijn dood. Ten minste: de Roomse soezen. Denkt u dat wij het niet vervelend vinden? Eigenlijk zijn wij maar gewone mensen. Dat wij buitengewone zijn... is de schuld van Paulus.

MAN : U hebt het blijkbaar niet voor die man.

LENA : Hij is de enige met wie ik niet geslapen heb. Niet dat ik niet zou willen... maar hij heeft een vreemde interesse voor vrouwen. Je hebt het niet van mij, maar driekwart van de tijd... zoekt hij naar prentjes in magazines. Als hij een mooie martelares gevonden heeft... of een jong gestorven nonnetje, dat heilig werd verklaard - God weet waarom. Om de kassa draaiende te houden, vermoedelijk - dan zit Paulus er naar te staren en masturbeert. Wilt u hem... zien?

MAN : Masturberen?

LENA : *(knikt)* Kijkt u goed naar boven. Richt uw blik op een punt.

(Man kijkt omhoog met open mond.)

En? Wat zegt het punt?

MAN : U hebt gelijk. Hij masturbeert. Paulus. Staande voor een kathedr. Waarop een opengeslagen magazine ligt. Met grote prenten en kleine onderschriften.

LENA : Aan sperma geen gebrek bij die man. En hij schiet sneller dan zijn schaduw. Daarom dat ik wel eens graag... met hem naar bed zou willen. Om te weten wat voor gevoel het geeft, als zijn sperma tegen mijn wanden uit elkaar spat. Helaas, ziet hij meer in bedrukt papier... dan in onbedrukte mensen.

MAN : Magazines. Is er dan contact tussen hier en daar? *(wijst naar beneden)*

LENA : *(knikt)* Alleen als er iemand langskomt... en denkt zich hier te kunnen vestigen. Die hebben dan iets bij. Een presentje. De ene een taart... en de andere een magazine. Een derde wel eens een steekpenning. Ze denken Paulus zoet te stemmen. Maar dat lukt ze niet. Want Paulus krijgen ze niet te zien. Johannes verspert de doorgang. De haai. Misschien eet hij ze zelf wel op. De taarten, bedoel ik. Niet de magazines. En steekt de steekpenningen op zak.

MAN : Als ik het goed begrepen heb... ben ik... bij de Heilige Familie?

LENA : Dat moet u Petrus vragen. Hij is de chef van de dienst Bevolking. Verwacht

echter niet... dat u door hem veel wijzer wordt.

MAN : Hij kan toch zien of mijn naam...

LENA : Lieverd! Hij kan niet lezen. Hij doet alsof. Of misschien kan hij wel lezen... zoals de meeste mensen die hebben leren lezen... maar in elk geval begrijpt hij niet wat hij leest... zoals de meeste mensen die hebben leren lezen.

(Iemand roept haar naam.)

- Ik moet gaan.

MAN : Blijf! Ik hou van u!

LENA : Mijn zuster roept me. Martha. Zij heeft de dagelijkse leiding... over het reilen en zeilen... van de zaken van praktische aard. Ze snauwt iedereen af. Behalve Paulus. Omdat hij beter kan snauwen dan zij.

(Lena af en figuranten op.)

EZEL : U hebt geroepen?

MAN : Ik heb helemaal niet geroepen.

OS : Wie heeft er dan geroepen?

MAN : Dat was Martha.

OS : U blijkt al heel wat mensen te kennen.

EZEL : Zonder dat u een voet verzet heeft.

OS : Weet u wat? Hier hebt u een fluitje. Als u ons nodig hebt... *(fluit)*

MAN : Maar hoe vaak moet ik nog herhalen... dat ik helemaal niet om u gevraagd heb.

Een fluitje hoef ik dus helemaal niet.

OS : Neemt u het toch maar aan. Gebruikt u het niet... dan is het een mooi aandenken aan uw verblijf hier.

(Met een zucht neemt Man het aan.)

EZEL : Fluit eens. Als test.

(Man aarzelt, maar fluit.)

OS + EZEL : *(roepend)* Waarmee kunnen wij u van dienst zijn, meester?

MAN : Met niets!

OS : Maar u hebt gefloten!

MAN : *(radeloos)* Goed dan. Ik merk dat ik uw gevangene ben. En dat mij niets anders rest... dan u te gebruiken. - Haal mij iets te drinken.

(De figuranten hollen beiden een andere richting uit.)

Scène 3

(Martha op met stofdoek)

MARTHA : U hebt om een versnapering gevraagd? Hoe durft u?

MAN : Ik heb dorst.

MARTHA : Daar had u zich op moeten voorzien. Het is hier geen kroeg, *(ze begint af te stoffen)* Stof en as. Het houdt nooit op. En wat is het ergste, denkt u? Stof of as?

MAN : Geen idee. Is dat belangrijk? Het verschil, lijkt mij, is eerder... een kwestie van interpretatie.

MARTHA : U zoekt het wel heel ver.

MAN : Beroepsmisvorming, vermoedelijk? Hebt u een drankje... bij de hand?

MARTHA : Ik ben geen koffiezetapparaat. - Tast eens in uw rechterbroekzak.

MAN : Mijn rechterbroekzak?

MARTHA : Ja. Volgens mij hebt u een drankje bij zich.

(Man voelt en haalt een bruin medicijnflesje te voorschijn.)

Ziet u wel. Voor de zoveelste maal heb ik gelijk.

MAN : *(houdt de inhoud naar het licht)* Een bodempje. Nauwelijks voldoende om de dorst te lessen.

MARTHA : Het is ook geen drank om de dorst te lessen.